

Историята на тая златошита дреха:

На 1863 като са поискаха за народното изложение въ Цариградъ отъ сичкитѣ произведения и искусства на нашето отечество нашата съгражданка Евгенія Кисимова уши тази дреха и я изпраги на това изложение.

Тя бѣше предметъ на особно внимание на зрителитѣ, като нѣщо съ вѣсточенъ вкусъ изработено.

За да притежавате Ваша Свѣтлость такава една дреха, достойни сте и по рождение и по степень. Ще ошастливите убо нашѣтѣ новѣ и крехкѣ общинѣ, ако благоволите да пріемете този нашъ малѣкъ принось. Младитѣ девойчета отъ града ни съ благоговѣніе ще въспоменуватъ Васъ като едни тѣхни благодѣтели.

Пріемете свѣтла Княгине дълбокото и сърдечното поклонение на смиренитѣ ваши почитателки, кои сѣ одързостяватъ отъ предначертаната ни цель и смеятъ писмено да сѣ представятъ предъ Ваша свѣтлость.

Търново, 15 февруарий 1870 год.

Председателка на женската община:

Евг. х. Д. Кисимова.

Друго писмо за сжщата цель:

До Нейно Превъзходителство

Докторъ Давила, директорка на девическия пансионъ.

Въ Букурещъ.

Ваше Превъзходителство,

„Извѣстно е на ваше Превъзходителство дето Нейна Свѣтлость Княгинята Елисавета благоволи да излѣе благодѣянieto си на насъ, като ни обеща да образува въ нѣкой институтъ нѣколко момичета отъ наша градъ за бѣдащи учителки въ Отееството ни.

Още когато долуподписаната бѣше въ града ви отъ достовѣрно мѣсто бѣше извѣстна, че са дало решение, колкото за тая година само за едно момиче“.

Моли я да отговори какво е сторено, понеже са е почнала учебната година.

Търновъ 7 септемврий 1871.

Настоятелка на женската община:

Евг. х. Д. Кисимова.